สมอไทย

ชื่ออื่น ๆ สมออัพยา สัมมอ

ชื่ออังกฤษ Fructus Terminaliae Chebulae, Chebulic Myrobalan, Myrobalan, Terminalia Fruit, Chebula Fruit, Medicine Terminalia Fruit

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terminalia chebula* Retz.

วงศ์ COMBRETACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ ในประเทศไทยพบได้ตามภาคต่าง ๆ ยกเว้นภาคใต้

ส่วนที่ใช้ ผลแก่จัดและแห้ง

2 เซนติเมตร

สารสำคัญ สารกลุ่ม tannins (ประกอบด้วย chebulinic acid, chebulic acid, chebulagic acid, chebulanin, tannic acid, gallic acid, ellagic acid, punicalagin), สารกลุ่ม flavonoids, สารกลุ่ม saponins, สารกลุ่ม anthraquinones (sennoside A),

กลิ่น และรส กลิ่นเฉพาะ รสเปรี้ยว ขมเล็กน้อย และฝาดสมาน

การใช้ตามภูมิปัญญา ตำราสรรพคุณยาไทย ใช้แก้อุจจาระธาตุพิการ แก้บิด มูกเลือด แก้ไข้พิษ แก้อาเจียน แก้โลหิตในอุทร แก้น้ำดีพิการ เป็นยาระบาย รู้ถ่ายรู้ปิดเอง แก้ลมป่วง บำรุงร่างกาย สมอไทยจัดอยู่ในพิกัดยาตรีผลา (มะขามป้อม สมอไทย และสมอพิเภก)

การศึกษาทางเภสัชวิทยา สารสกัดสมอไทยมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ฤทธิ์ต้านการก่อกลายพันธุ์ ฤทธิ์ต้านจุลชีพ ฤทธิ์ปรับภูมิคุ้มกันของร่างกาย ฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือด ฤทธิ์ปกป้องตับ ฤทธิ์ลดไขมันในเลือด

การศึกษาความเป็นพิษ สารสกัดของผลด้วย 50% เอทธานอล ไม่เป็นพิษ เมื่อฉีดเข้าใต้ผิวหนังของหนู ในขนาด 10 กรัม/กิโลกรัม

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2551.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรืองวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน